

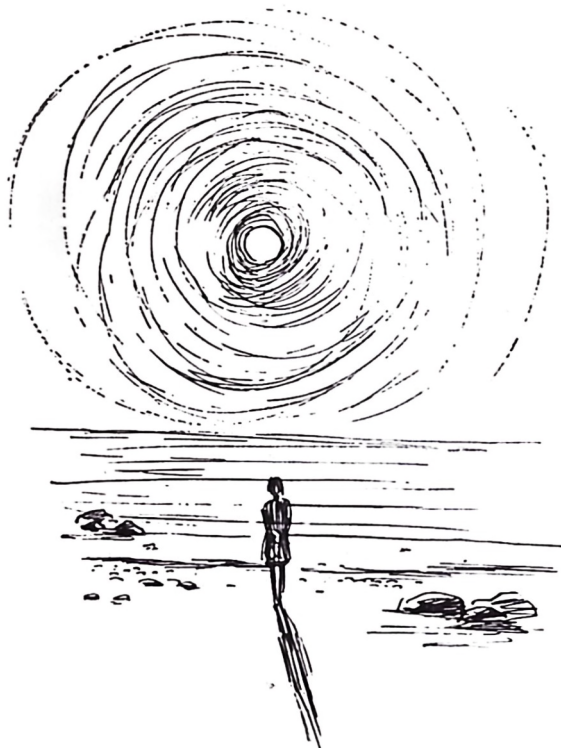
# PIGESPEIDERNE

DET DANSKE PIGESPEIDERKORPS





## MAANEDENS VERS



*I Rummet det vældige vugger vor Jord som paa  
Havet et Blad,  
og jeg er et Støvkorn, der glimter, Gud ved  
i Lyset af hvad?  
Og dog er det hele Solsystem, der vugges  
i Ætherens Bad,  
kun en Krusning i mine Tankers Hav, kun lille  
og kruset — af hvad?*

I. P. Jacobsen



## Kære Spejdere!

Ved Siden af mig staar en Blaamejse med Hovedet paa skraa og et fortænkt Udtryk i sine blaa Øjne; hun tumler med Problemet „Samlermærket“, skulde hun nu anlægge en Samling Papirsservietter, pressede Blomster eller Frimærker? Jeg kunde jo maaske nok hjælpe hende ved at fortælle hende, at det ikke er nogen god Aarstid at starte en Blomstersamling paa, at Papirsservietter er der vist saa mange, der samler, og at hvis hun saa rigtigt efter, saa har hun saamænd nok det Antal Frimærker, der skal udgøre den Samling, som hun skal præstere. Men jeg lader hende være, for hun er gammel nok til selv at vælge, og at man vokser, skal ikke alene vise sig paa dette, at man gror med lange Ben ud af sin Blaamejseuniform, men først og fremmest derved, at man med stigende Sikkerhed forstaar at vælge mellem Tilværelsens store og smaa Muligheder.

Allerede fra vi er smaa, har hver Dag stillet sine Krav til os i Retning af Valg: skal vi gaa den ene eller den anden Vej til Skole, hvad skal vi lege, og skal vi lege med Dorthe eller med Nanna? Men som vi modnes, bliver det vigtigere, at vi vælger rigtigt; det har Betydning over længere Sigt og for flere Mennesker maaske; det betyder noget, at vi forstaar at skelne mellem Kammeraterne, hvem der er noget ved, og hvem der slet ikke er det, og om vi kan vurdere, hvor meget der skal læses Lektier, og hvor megen Tid, der kan blive til Leg.

Og for alle jer, der læser dette, har der sikkert været en Dag, hvor I maatte vælge imellem dette af faa Lov til at blive Spejdere eller til at gaa til Ballet — eller noget andet, der saa ikke kunde blive Til til. Hvis man skal blive et voksent Menneske med lidt Hold i, saa skal man ikke alene kunde vælge, man skal ogsaa kunne sætte noget ind paa det, man har valgt, faa det bedst mulige ud af det. Der siges, at et Menneskes Personlighed skabes i dets Fritid, — det kan der maaske være en lille bitte Smule om, som man i Skolen og paa sin Arbejdsplads som Regel maa bøje sig ind under en i Forvejen lagt Plan og følge andres Anvisninger, — mens Fritiden er ens egen, i den kan man lade sig puste hid og did for tilfældige Vindretninger, eller man kan vælge, at man vil have noget godt og groende ud af den Tid og sætte sin Vilje og Kraft ind derpaa.

Fremtiden afhænger af, om vi uden vejt at bøje uden om — ogsaa i de smaa Ting evner at skelne mellem godt og ondt og ugodt — og om vi tør vælge.

Blaamejsen ved min Side synes nu at være kommet til et Resultat. „Ja,“ siger hun højt til sig selv, stikker Hænderne i Lommen og fløjter skingrende og pivfalsk en Spejdersang, lettet efter Valget — og parat til at tage fat.

*Annemose*

# PIGESPEIDERNE

UDGIVET AF  
DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS



REDIGERET AF  
ANNESOFIE HERMANN

*Akelapatruljens Bedrifter:*

## A propos PAPIRINDSAMLINGEN...

Overlærerens Kone var ikke nogen rar Dame. Hun havde en spids Næse, som hun stak i alting, og nogle udstaaende Ører, med hvilke hun lyttede skamløst ved alle Dørsprækker og til alt, der ikke kom hende ved, hun havde en Frisure, der lignede en uordentlig Kokasse, og en Stemme, der skar gennem alt, og med den raabte hun engang: Spejdere er en Uting — men de kan da altid bruges til at sælge Mærker og til Indsamlinger!

Og naar jeg nu om Dage ser smaa Spejdere i alle Slags Vejr lige fra de bagende, solbeskinnede til de ruskende regnfulde, med raslende Bøsser sælge Alverdens Slags Mærker med godt Humør, ja, saa maa jeg tænke paa Overlærerens Kone, for Mærker *det* kan vi spilleme bruges til at sælge — og samle Alverdens mærkelige Ting ind, kan vi ogsaa!

Da Akelapatruljen gjorde den lille By usikker, var de Tider allerede en Saga, da man havde samlet Rugbrød til sultne Russere, og man talte om i Patruljen med Undren, hvor stærke Tænder, de maatte have i Rusland! Og vi drøftede de Beretninger, der ogsaa hørte Overleveringerne til, om dengang, hvor man samlede Brændenælder til Tekstilindustrien og drøftede meget, om man

havde Vanter paa, mens man arbejdede med det eller om man hærdedes, og hvad Slag Tøj, der mon kunde komme ud af det. (Det har forresten nok været Forløberen for vor Tids Celluld, af nogle stavet „Selvuld“, af andre „Sæluld“.)

Naa, vi var nu ikke selv helt Sinker i saa Henseende. Ogsaa vi solgte Alverdens Mærker og Tegn paa alle Slags godgørende Dage. Jeg husker tydeligt, da vi samlede ind til Foreningen „Arbejde adler“; vi drøftede meget i Forvejen, hvad det var for noget, vi skulde samle ind til, og hvad Formaalet egentlig var, for det var der ingen, der havde fortalt os; men da det saa viste sig, at Vera Vips havde en Cykle, der var mærket „Adler“, gik vi udfra, at vi samlede ind til en Cyklefabrik — og gik paa med krum Hals. Jeg glemmer heller ikke, da jeg paa Violvej skulde samle ind til Koloniseringen af Scoresbysund, og hvor jeg kom ind i en Villa, hvor Manden og Konen i bogstavelig Forstand røg i Totterne paa hinanden, fordi *han* vilde støtte en saadan national Opgave, og hvor Konen netop ikke vilde, fordi *hun* lige stod for at skulle have en ny Hat! Da Skænderiet var paa sit højeste, listede jeg stille af med min Liste og min af Tokroner tunge Spejderlomme; men da jeg var kommet lidt længere



ned ad Violvej, blev jeg indhentet af Manden, der gav mig 100 Kr., — „for han skulde s'gu nok vise Kællingen, hvem der regerede i Huset, og hvordan man bar sig ad, naar nationale Opgaver kaldte paa een!“ Jeg tør nok sige, at jeg var stolt, da jeg den Aften fremlagde Dagens Høst!

Og ud og ind imellem Mærkedagene var der jo alt det, der skulde samles og hentes sammen til den Bazarmøllers store Bazarer. Lige bortset maaske fra lyserøde Elefanter og Diamantstøv tror jeg vi har hentet og bragt alt, levende Grise, rappende Ænder, svappende Flødeskumslagkager, Rædsler i Lampeskærme og Porcelænsmaalerier, vældige Potteplanter og smaa bitte Ting i Nips. Som Regel var det vældig sjov, og vi gik til Opgaverne med det afvekslende Humør eller den Alvor, Situationen kunde kræve af os. Men bedst husker jeg dog dengang, hvor vi med Losserne og dermed *Dagbladet* (da Overlosseren var Barn heraf) gik ind for at samle Tøj og andet godt til nogle ildhærgede Familier et Sted i Omegnen.

Indsamlingen var slaaet stort op i *Dagbladet* (og dermed følgelig haanet i *Folketidende*, som ikke havde fundet paa det), hvor man kunde læse, at paa Søndag vilde de smaa flinke og altid beredvillige Spejdere (husk, vi var jo i Familie med Bladet!) med en Vogn køre gennem Hovedgaderne paa de og de Tider, og hvis de altid saa forstaaende og gavmilde Læsere saa vilde have deres Gaver parat, kunde de enten afleveres ved Vognen, eller Spejderne kunde løbe op i Opgangene og hente dem. Ydermere vilde Drengespejderorkesteret, ledet af Hr. Kristoffersen selv, spille paa Slotstorvet og modtage Pengegaver til Formaalet. Det var kort sagt det helt store Arrangement.

Det var en udmærket Søndag med netop saadan et Vejr, som stemmer Menneskene til mild Godgørenhed. Jørgen Skvat sad paa Bukken af en stor Arbejdsvogn vi havde laant, og Fniseras sad med Benene dinglende ud over Bagsmækken og afvekslende fnisede og spillede paa Harmonika, og vi andre løb op og ned ad Trapper og ud og ind ad Døre og gjorde net Honnør og sagde saa mange Tak, og Gaverne hobede sig op paa Vognen.

Gaverne var mangelunde. Et Sted fik vi et Servantestel og en Sandkage, et andet Sted en Bar-

nevogn og en Flaske Brændevin, Portiører, Masser af Tøj, Madvarer i Daaser, i Kasser, i Pakker, i Poser — og aldeles uindpakkede Pølser og Klipfisk. Maaske burde vi have skrevet lidt i Avisen om, hvor gamle de Mennesker var, der skulde hjælpes, men det havde vi nu ikke tænkt paa, og vi fik da ogsaa alt fra Blebukser til graa, strikkede Knævarmere.

Den lille guldgaasblinkende Bys Indvaanere overgik sig selv den Dag i Godme. De raabte venligt til os ud af alle Vinduer, og alle Gadens Dreng, der plejede at forfølge os med deres Nidviser, sluttede op om os og hjalp med at løbe op og ned ad alle Trapperne. Til sidst var der saadan Top paa Læsset, at der ikke kunde være een røget Sild mere; men paa det Tidspunkt havde vi faaet 5 Barnevogne, som vi kørte ned efter Vognen og fyldte op efterhaanden. Det var forresten de Barnevogne, der fik mig til at tænke over, at vi skulde have erkyndiget os, og publiceret, hvor mange Mennesker og i hvilken Alder, der skulde hjælpes, for ihvorvel to Gaarde var brændt, var det dog næppe sandsynligt, at to Familier kunde præstere 5 Barnevognsbørn paa een Gang! (Det viste sig senere, at man paa een af Gaardene havde visse begrundede Forhaabninger om, engang i nær Fremtid at faa Brug for en Barnevogn, og da Samlingen var steget til syv, inden vi naaede derud, fik den lille Verdensborger saaledes een Vogn til hver af Ugens Dage!)

Da imidlertid Hovedvognen og alle Bivogne i Form af Barnevogne, Trillebøre og en Promenadevogn var fyldt, nærmede vi os Slotstorvet, hvor just Drengespejderne var opstillet for at spille „dirigeret af Hr. Kristoffersen selv“. Mange Mennesker var samlet sammen og gik promenerende frem og tilbage eller stod i drøftende Smaagrupper, og det havde egentlig været ganske udmærket arrangeret, at netop som Musikken spillede op, kom vi med vore imponerende Læs — hvis ikke netop, hvad ingen vidste, at den gamle, skikkelige Hest foran Vognen engang havde været Cirkushest. Ingen anede, at den gamle Hest, som den der sjokkede af Sted, havde sine egne savsmuldduftende Minder eller noget Temperament tilbage. Men da Musikken begyndte med Hr. Kristoffersen-selv's Yndlingshonnør-march, løftede Hesten Hovedet, trak Øjen-





brynene til Vejrs i glad Overraskelse og begyndte at chassere ungdomskaadt henover Torvet. Virkningen var ikke god, for ikke at sige frygtelig! Kasseroller og Husgeraad raslede med Pølser og Pudestykker og Kagedaaser klaprende, klirrende og klaskende til Jorden fra den mere end fuldtlastede Vogn. Det var umuligt at standse den glade dansende Hest, før Hr. Kristoffersen-selv forstod, at *han* maatte standse Musikken. Først da det var sket, faldt der Ro over Dyret, Ører og Øjenbryn faldt igen paa Plads, den ligesom punkterede lidt, noget af Gassen gik af den, og sagtmødt gav den sig til at gnaske Indholdet af en af de nedraslede Kagedaaser i sig.

Publikum og alle de musicerende Drengespejdere gav sig til at samle op igen af de nedraslede Effekter. Det kan jo ikke nægtes, at der var Skaar iblandt, som ikke mere kunde bruges, og at en og anden Kaffekande og Kasserolle havde faaet slemme Buler, — men skidt, det meste var i Behold og kunde med en flot Tale af Redaktøren senere overrækkes de forbavsedes Familier sammen med den Pengegave, Drengespejderne havde indspillet.

Og næste Dag kunde man i *Folketidende* læse om „komisk Intermezzo“ og „letsindig Omgang“ med indsamlede Gaver, og i *Dagbladet* om det storstilede Samarbejde mellem Avisen og Spejderne og et Interview med en af Folkene fra de kriseramte Gaarde, om hvor overvældede de var, hvor meget de holdt af Sandkage, hvor stor Nytte de snart vilde faa af en Barnevogn — og hvordan de altid havde læst *Dagbladet*, Byens og Omegnens bedste Blad.

Akela.



**Spejderne støtter Landsindsamlingen af Papir**





## Horsens havde i Sommer Besøg af sin *engelske Kammeratskabstrop*

Sidste Aar i den store Korpslejr deltog, som I sikkert alle husker, 20 engelske Pigespejdere under Miss Powell's Ledelse. De engelske Spejdere var placeret i vores Divisions Lejrromraade (Himmelbjerg-Østjyske), og var derfor med til vores Lejrbaal paa Divisionsaftenen. Underholdningen var, med Skam at sige, ikke just straalende og i alle Tilfælde ikke noget for Englænderne, derfor besluttede vi at invitere dem til en lille, privat Hyggeaften med Horsens-Spejderne. Aftenen blev yderst vellykket; mange Sange blev sunget og mange Kager fortæret. At den Aften skulde komme til at betyde saa meget for os, var der ingen, der havde drømt om. Baandene var knyttet, og ved livlig Korrespondance mellem Miss Powell og vores Tropsfører blev de fastere og fastere. I Begyndelsen af 1947 blev Idéen med internationale Kammeratskabstroppe ført ud i Livet herhjemme, og ud paa Foraaret blev Miss Powell's 1st Pinner Ranger Company og Horsens Trop anerkendte som internationale Kammeratskabstroppe og Troppene fik hver især fra Verdenskontoret et flot Diplom. Adressen blev udvekslet mellem de to Tropper, og Korrespondancen mellem Spejderne begyndte, samtidig med at vi ihærdigt arbejdede paa at faa Englænderne herover — og det lykkedes!

Mandag den 11. August ankom 10 Rangers med Miss Powell (eller „Storken“, som hun blev døbt i Korpslejren og kaldes af baade Englænderne og os) til Danmark. I Biler blev vore engelske Gæster hentet i Fredericia og kørt til deres Kvarterværter. Den samme Aften var der arrangeret officiel Modtagelse af Englænderne ved et Lejrbaal i en Have. Der blev opført et Festspil til Englænderne, skrevet over „En Skærsommernats Drøm“; og Dannebrog og Union Jack blev udvekslet, samtidig med at „Storken“ overrakte Troppen en flot Udklipsbog om hendes Trop. De næste 4 Dage var der arrangeret dejlige Ture til Bryrupkanten, til Barritskov med Rutebil, til Snaptun og Hjarnø med Fjordbaaden. Det var nogle dejlige Dage. Vi blev hurtigt rystet sammen, snakkede, sang og morede

os herligt. Desværre var Besøget i Horsens alt for kort, men paa denne korte Tid blev knyttet faste og varige Forbindelser mellem de engelske og de danske Spejdere.

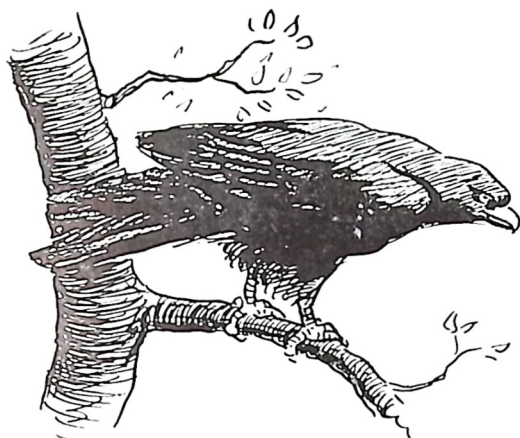
Om Fredagen rejste Englænderne, med to af os som Rejseledsagere, til Odense, hvor de saa H. C. Andersens Hus og Sct. Knuds Kirke, og videre til Faaborg, hvor vi blev indkvarteret paa Ungdomsherberget. Næste Formiddag viste vi dem den idylliske By med alle de gamle Bygninger og Gaarde, og om Eftermiddagen tog vi til Spejderskolen i Korinth. Indgangen til Skolen var nydeligt pyntet med engelske og danske Flag, og vi fik en herlig Modtagelse af Komtessen, Jess og Søren. Englænderne fik Skolen at se og senere hele Brahetrolleborg, og de var meget imponerede og begejstrede. Næste Dag tog vi tidligt af Sted fra Faaborg, og efter et lille Ophold paa Spejderskolen igen tog vi videre til København. Her havde vi sikret os Kost og Logi hos Mamma Helga i Spejderhuset og tog straks derud. Saa kom 5 pragtfulde Dage i Hovedstaden: I Tivoli Søndag Aften, paa Rundtur i Byen, i Rundetaarn, paa Rengensen, Amalienborg, saa den engelske Kirke, den lille Havfrue paa Langelinie, til Omvisning paa Christiansborg, i Roskilde Domkirke, paa Rundtur i Nordsjælland til Frederiksborg, Fredensborg og Kronborg, med Kastrup-Spejderne ude paa en lille, men begivenhedsrig Sejlstur, og sidst men ikke mindst: out shopping. Det var nogle anstrengende, men vidunderlige Dage; alt blev saa tomt og kedeligt, da de med „Engländeren“ havde forladt os.

Nu har vi alle faaet de mest rørende Breve fra Englænderne, der var vildt begejstrede for deres Tur herovre og nu paa det kraftigste inviterer os til England til næste Sommer. Vi er allerede begyndt at lægge Planer og haaber oprigtigt at kunne udføre dem.

Mon nogen af os den Aften i Korpslejren havde tænkt sig, at det skulde føre til saa mange pragtfulde Oplevelser og til at give os Kammerater for Livet?

*Gutte.*





## En spændende Jagt

Sidst vi gik Tur sammen, faldt vi i Staver over Myrernes Mangfoldighed, men denne Gang vil vi give os ud paa en højst ualmindelig Jagt, ikke med Bøsse paa Nakken, men med Kikkert og alle Sanser parat, og vi vil faa en Oplevelse, som ellers kun er forundt de sjældne faa.

En skøn Sommeraften har jeg slaaet Telt ved Kattøgats Kyst i Udkanten af en Skov, der ligger lige ud mod Havet. Skoven er stor, med mange gamle Træer. Ved Solnedgang gaar vi langs Kysten og standser uvilkaarligt ved Synet af en mægtig Fugl, der kredser rundt mellem Stammerne i Højde med Træernes Kroner. Fuglen kredser rundt om det samme Træ, flyver bort, men vender atter tilbage. Vi lister hen, skjuler os bag Træstammerne og staar længe ubevægelige. Fuglen sætter sig, og vi opdager en stor, bred Rede, sandsynligvis gammel, i Toppen af en høj Bøg. Det er Aften og derfor mørkt mellem Stammerne og for dunkelt til at bruge Kikkert, men af Vingeslaget og Størrelsen regner vi ud, at det maa være en Rovfugl, men dens Udseende forekommer os noget ukendt, hvoraf vi skønner, at det ikke kan være nogen helt almindelig Rovfugl. Fuglen sætter sig paa Redens Kant og forlader den kun, fordi vi ved et haardt Slag paa Stammen forskrækker den. Det er i August Maaned, saa vi regner ud, at Unger kan der næppe være i Reden, men vi haaber næste Dag ved Dagslys at faa Klarhed paa Sagen. I Midten af Reden ses en tilsyneladende tyk Gren, som rager lige op i Vejret.

Næste Dag listere vi til Stedet igen, forsynet med gode Kikkerter, Fuglen er der stadig, og stor bliver vores Forbavselse, da den tykke Pind i Midten begynder at vrikke og bevæge sig, det kan ikke være andet end en enlig Unge, som burde være fløjet af Reden for længst. Hvorfor den er saa sent paa Færde ja, den Gaade bliver vel næppe løst, maaske er det den sidste Rest af et Kuld paa 3-4 Unger, og saa har den maaske formaaet at fortære sine øvrige Søskende, hvilket ikke er saa sjældent hos Rovfuglene; sandsynligvis har der ikke været mere

end denne ene, det er ikke til at klare, men hvad er det for en Fugl? Ja, det vil vi snart være i Stand til at sige med Sikkerhed.

Ved Træets Fod møder vi noget, der i høj Grad fanger vores Interesse. Foruden forskellige Rester af Maaltider, ligger der en anselig Bunke Vokskager med sekskantede Celler, nogle fyldt med Larver. Vokskagerne bærer Præg af at være bearbejdet baade med Næb og Kløer, og paa een Gang staar det os klart, at Fuglen er en *Hvepsevaage*, og at Vokskagerne er transporteret fra et Hvepsebo i Skoven hen til Reden og har tjent til Næring for baade Mor og Barn. Naar saa Indholdet er spist, kaster den Affaldet ud igen.

Gaaden blev løst, og Hvepsevaagen opdaget, men Stedet røber jeg ikke, jeg fortsætter min Tur i Skoven til andre Jagtmarker og vender hjem til mit Telt, godt tilfreds med Dagens Resultat og en stor Naturoplevelse rigere.

List dig ud paa Jagt, du vil maaske kun møde dagligdags Ting, men en skønne Dag kommer Eventyret til dig, da maa du gribe Chansen og fange det, inden det løber fra dig igen, for dette her var for mig et virkeligt Eventyr.

*Lille Fører.*





# Ildbrand I RUM SØ...

Vi sejlede fra Malta med „Maine“ hen paa Eftermiddagen med Kurs mod Alexandria. 3 Dages uafbrudt Sejlad havde vi for os — 3 rolige Dage med Sol og blaa Himmel og blaat Vand og intet andet — troede vi da.

Ved Solnedgangstide (7-Tiden) sad jeg oppe paa det øverste Dæk — kun Hav og Himmel havde jeg omkring mig — nej, det er ikke helt rigtigt — langt, langt ude mod Syd kunde jeg se et Skib, men det var saa langt borte, at det ikke rigtigt hørte med.

Jeg havde det rart — saadan som man kan have det, naar man har 3 Dage foran sig, hvor man slet intet skal foretage sig — laa og kigede op i Himmelen — drømte lidt — men der var nu noget ved det Skib der langt ude, der forstyrrede mig. Det var da mærkeligt, som Solen glimtede i Vinduerne paa det, og hvad var det, de sendte jo Raketter til Vejrs. Smaa hvide Uldtotter viste sig pludselig paa Himmelen og forsvandt langsomt igen. Og det var jo slet ikke Genskin fra Solen, der lyste op derude — de signalerede jo med Blink.

I samme Øjeblik kom 1. Styrmand farende ud paa Broen, og med Kikkert for Øjnene iagttog han det fjerne Skib. Kaptajnen blev tilkaldt, og ved fælles Hjælp fik de tydet Signalerne, som var meget utydelige og ubehjælpssomme — „I am burning!“ — Der blev kommanderet haardt Styrbord, og vi ændrede Kurs. Som vi nærmede os Skibet, kunde vi se, at det røg voldsomt fra det, og nu kunde vi ogsaa se Flammerne slaa ud fra Skorstenen. I Forstavnen stod mange Mennesker stuvet sammen med Redningsveste



paa — blandt dem Kvinder og Børn, og ved Rælingen stod Mandskabet — en ualmindelig beskidt Samling, mest bestaaende af skævejede Asiater. Øverst paa Broen stod Skibets 1. Styrmand — smækker og smart i kridhvid Uniform, Shorts, og guldblinkende Distinktioner. Kaptajnen var ingen Steder at se. Skibet var et gammelt engelsk Krigsskib — nu indrettet til Last og aabenbart ogsaa til Passagerer. Det var frygtelig snavset og rodet, og dets Navn var „Speedon“. Vi havde godt set det i Maltas Havn Dagen i Forvejen. Det var ogsaa sejlet fra Valetta i Dag, men allerede ved 6-Tiden om Morgenen — altsaa ca. 8 Timer før os.

Vi lagde til paa Siden af „Speedon“, og Kaptajnen og 1. Styrmand bordede Skibet og forsvandt i dets Indre for at opspore den Kaptajn, som vel maatte findes. Der var ogsaa en saadan — og Rederen selv var om Bord, og de sad og spillede Kort til Grammofonmusik omgivet af et Væld af Glas og Flasker oppe i Rederens Kahyt.

Det viste sig, at der havde været Brand om Bord siden Kl. 10 om Formiddagen; men nu kom der Gang i Foretagendet. Slukningsmateriale og Kuliltebeholdere blev slæbt over fra „Maine“, der blev givet Ordre (fra vor Kaptajn) til at tildække Skorstenen med Presenninger, og nu begyndte et fantastisk Skuespil. Vi befandt os i rum Sø, og det var jo mørkt nu, da Solen var gaaet ned. I Lyset fra en Projektør arbejdede tre næsten nøgne, svedende, sodsværtede Mænd ovenpaa den brændende Skorsten med at hive de tunge, drivvaade Presenninger op og faa dem stoppet i Skorstenen, mens andre uafbrudt oversprøjtede den med Vand for at afkøle den og for at forhindre, at Ilden bredte sig. Damp og Røg og Ild sydede omkring Mændene, der balancerede paa Randen af Skorstenen, hvor de næsten ikke kunde holde sig fast, blandt andet fordi alt var brændende varmt.

„Speedon“s Kaptajn — en usandsynlig Sørøverttype — kort og bred og skummel, klædt i noget fantastisk beskidt og fedtet Lærredstøj af en sær, ubestemmelig grøn Farve gik rundt og lod, som han bestilte noget, mens han uafbrudt børstede sig af, som om han havde faaet Smuds paa sig. 1. Styrmand lod ikke engang, som om han foretog sig noget. Han stod stadig paa Broen i sit fine Tøj, friserede sig lidt en Gang imellem — og saa ellers kun paa.

Jeg kravlede, sammen med et Par andre, om Bord i „Speedon“ for at se, hvad det dog var for et mærkeligt Skib. Alle de Mennesker, der før stod forskræmte i Forstavnen, var forsvundet ned i Skibets Dyb, og ved et Kig ned ad de stejle, snavsede Trapper kunde vi se, at der var indrettet Plads til mange Mennesker — skønt Plads er nu saa meget sagt. Overalt var der fedtet og sodet og et Roderi, som ikke kan beskrives.



A black and white line drawing of two men. The man on the left is wearing a cap and a jacket, holding a bottle. The man on the right is wearing a shirt and trousers, with his hands in his pockets.

*Trille.*



\* \* \*

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

★ 137 ★





Det forekommer mig at være meget længe siden, jeg sidst skrev til „Pigespejderne“. Og nu kommer saa mit sidste Referat.

Det meste af Sommeren tilbragte jeg paa Fæno, og næsten hver Dag kunde jeg glæde mig over det gode Sommervejr. Først deltog jeg i Pionérlejren; og vi 6, der sled i det de første 8 Dage af Juli, var fra Morgen til sen Aften travlt beskæftiget med at rive den gamle Barak ned, sætte den nye op, og indrette den med Køkken, Opholdsstue og Kontor — der blev taget mange rustne Søm ud og slaaet mange nye i! Det var et meget energisk Pionérhold, der næsten ikke var til at standse, og alt var klappet og klart, da de første Lejrdeltagere ankom. Og saa gik det Slag i Slag med 3 forskellige Træninger, som I nok læser om andet Steds, og da det hele var forbi, rykkede vi op og pakkede alt sammen til Vinterhiet — det blev til 6 Ugers uafbrudt Lejrliv, *men hvor ku' jeg li' det.*

Derefter holdt jeg rigtig Ferie paa Fanø og nød her i fulde Drag Livet som Badegæst ved det salte Vesterhav og i de dejligste Klitter.

Den 1. September var jeg saa klar til at tage ud paa den sidste Runde, og det gjaldt i første Omgang *Hede Division*, men inden jeg startede der, naaede jeg at tage en lille Aftikker op til et Par nystartede Troppe ved Limfjorden. I *Løgstør* var 10 store Piger mødt for at høre lidt om Korpset og om deres Ansvar som Patruljeførere. De var alle meget lydhøre og ivrige, og det skal nok gaa, naar de nu rigtig kommer i Gang med Patruljearbejdet. Næste Dag stillede 36, som gerne vilde være Blaamejser, og vi legede godt i Skoven, og hvis de 36 bliver ved med at være ligesaa ivrige, som de var den Dag, bliver der snart en god Blaamejseflok i Løgstør. Af Spejderne mødte der ogsaa mange, og vi havde et fornøjeligt Tropsmøde. Spejdernes store Sorg er, at de ingen Uniformer har, men hvis mit første Indtryk af dem holder Stik, varer det ikke længe, før de paa en eller anden Maade faar skaffet sig Stof til Uniformer ...

For godt 1 Aar siden begyndte Pigerne i *Nykøbing Mors* at røre paa sig, og en gammel Aarhusspejder forbarmede sig over dem, og nu er 1. Morsland Trop ikke alene en ret stor Trop, men har ogsaa en ivrig Blaamejseflok, som jeg legede godt med paa en grøn Eng ved Vandet. Om Aftenen var Spejderne samlet paa Torvet, hvor Standeren blev rullet ud, vi marcherede til Afholdshotellet, hvor

vi holdt Tropsmøde i Salen. At Troppen kun er 1 Aar gammel, kunde man ikke mærke, der herskede god Aktivitet overalt.

I Hede Divisionsblad skriver en af Deltagerne følgende om Patruljeførertræningen paa *Jegindo* d. 6. og 7. September:

„Hede Divisionens Førere og Assisterter skulde paa Week-end med Bo. Vi samledes i Struer, og efter ca. 2 Timers Sejlads naaede vi Jegindo. Ved Sct. Georgsgildets Hus blev vi modtaget af Divisionschefen og Bo, og fik derefter straks anvist en Soveplads paa Loftet eller i Telt. Lørdag Aften havde vi Lejrbaal ved Stranden; hvor Bo talte om Korpset og om at være Fører. — Kl. 6,30 næste Morgen skulde vi op, for at faa saa meget som muligt ud af Dagen, idet vi allerede skulde sejle mod Struer igen Kl. 16. Nogle faa modige gik i Vandet. Derefter Morgenmad og Kl. 8 Morgenparade. Umiddelbart derefter blev vi inddelt i Patruljer paa 8, og Bo gik i Gang med at instruere os i: Signalering, Teltrejsning, Kompas, Redningsreb, Exercits, kunstigt Aandedræt, Flaghejsning, Spil og forskellige Lege til Prøverne — af og til afbrudt af Sange og Lege. Efter Frokosten saa vi en Del Husflidsarbejder og en fin Hjemstavnsmappe, som vi var meget imponeret af. — Kl. 15,15 blev Flaget strøget, vi gik til Baaden og blev sejlet tilbage til Struer, hvorfra Tog og Bil førte os det sidste Stykke hjem fra en dejlig og lærerig Week-end. Tilbage er at berette, at jeg fik overrakt en Konvolut med 50 Kr. til Spejdernes Hjelpefond — endnu en Gang mange Tak for det! Vi, der blev tilbage paa Havnekajen, vil sent glemme Synet af Kutteren, der stod Jegindo Havn ud med 49 glade, syngende Spejdere ombord.“

Derefter tog jeg paa Rundtur til Troppene i Hede Division. Først var jeg i *Struer*, hvor vi paa Skolen holdt Tropsmøde i Haandarbejdelokalet. Struer Trop er en stor og driftig Trop — saa stor, at ikke alle paa een Gang kan være i Tropslokalet. Troppen udmærker sig iøvrigt ved at have mange Væbnersnore og 1. Kl.s Mærker, det var rart at se, og saa har den en Seniortrop med 28 Medlemmer, hvoraf ca. Halvdelen har været paa en meget begivenhedsrig Tur til Norge i Sommer. Den Tur hørte jeg meget interessant om ...

I *Hjerm* var der Tropsmøde med 6 Spejdere og 5 Blaamejser, det var jo ikke saa mange, men Troppen har ogsaa været lidt forstømt og vi maa haabe, at Tropsføreren







en Barak fra Rømø er netop købt og indrettet til Trops-  
hus — det mangler endnu lidt Maling, men det faar det  
nok, og saa bliver det fint fint. Tropsmødet sluttede med,  
at der blev serveret gul Budding og rød Sauce, og det  
smagte godt! Troppen har været inde i en lidt stille Pe-  
riode, men jeg prøvede at vække Patruljeførerne op til  
Daad, og mon ikke de nu har faaet det lille Hip de  
manglede.

Det er glædeligt at se saa gode Lokaleforhold Troppene  
i Sønderjylland har — er det mon fordi By og Kommune  
er mere interesseret i Spejderbevægelsen her end i det øv-  
rige Land? Jeg tror det, og det er sikkert, fordi man i  
Sønderjylland mere end andre Steder ser Spejderbevægel-  
sen som en dansk Ungdomsbevægelse.

Den næste Dag blev lang og anstrengende. Først maatte  
jeg med Rutebil til Tønder, derfra med Tog til Sønder-  
borg, saa med Rutebil til Mommarmark og derfra med Færge  
til Faaborg. Her legede jeg først med Blaamejserne paa  
Markedspladsen, og senere holdt jeg Tropsmøde i Faa-  
borg-Spejdernes hyggelige Lokale i den gamle Købmands-  
gaard. Der var fuldt Hus og man mærker hurtigt, at Faa-  
borg Trop er en gammel og agtværdig Trop med rige Tra-  
ditioner.

Søndag Eftermiddag og Aften tilbragte jeg i *Haastrup*.  
Her havde man ogsaa sat Spejderne fra Jordløse Stævne  
og hele Troppen var stillet op paa Stationen og modtog  
mig med Velkomstsang. Trods lange Afstande var *alle*  
mødt, og vi havde en meget fornøjelig Dag sammen. Paa  
Sportspladsen legede vi forskellige Lege, og havde In-  
struktion i „Kast med Redningsreb“. Ogsaa Instruktion i  
„Bagning i selvbygget Ovn“ naaede vi — det var Spej-  
derne meget interesserede i, og de glædede sig til selv at  
prøve det paa næste Tropstur. Saa blev Spejderne sendt  
hjem, og medens Patruljeførerne lavede Mad i Forsam-  
lingshusets Køkken, gik Tropsføreren og jeg en Tur i den  
smukke Omegn, og da vi kom tilbage, var Maden færdig  
og Bordet fint pyntet med Lys, Blomster og Trekløvere  
m. m. Efter det festlige Maaltid var der Patruljefører-  
møde med bl. a. Træning i Besnøring. Det var en god  
Dag og det var en Fornøjelse at være sammen med en saa  
veldisciplineret ivrig Trop.

Ak, Ak, den store Trop i *Svendborg* har heller ingen  
Tropsfører, men de søger med Lys og Lygte — og vi maa  
jo haabe, at der snart er en, der vil tage sig af dem. Fore-  
løbig ledes Troppen af 5 store Spejdere ... Blaamejser  
var der mange af, og vi legede meget og længe i Skole-  
gaarden. Til Tropsmødet burde der have været flere Spej-  
dere ...

Paa Taasinge fik jeg Lejlighed til at nyde den smukke  
Udsigt fra Bregninge Kirketaarn og at se Valdemar Slot.  
Desværre var kun Halvdelen mødt til Tropsmødet paa  
Eskjær Skole ... men maaske har Taasinge-Spejderne  
mere travlt end andre Spejdere.

I *Rudkøbing* er Tropsføreren desværre syg og har væ-

ret det længe, men endnu er der en lille trofast Flok, som  
arbejder i 3 Patruljer og prøver paa at klare sig med Pa-  
truljeliv. Det er godt, I ikke taber Humøret!

Og saa var der *Humble Trop*, som rigtig havde gjort  
sig Umage for at være reglementerede. Alle var med fra  
først til sidst og der rører sig et aktivt Pigespejderarbejde  
i *Humble*. En lille Blaamejseflok paa 3 venter paa at faa  
nogle flere Medlemmer ...

Paa Døveskolen i *Nyborg* er der for Tiden en lille Flok  
paa 6 Spejdere, som uddannes til Patruljeførere, og disse  
var jeg sammen med en Times Tid, og med deres Trops-  
fører som Tolk, fortalte jeg dem lidt om Korpset og le-  
gede med dem, og det var dejligt for mig at se, med hvil-  
ken Glæde og godt Humør, disse 6 gik op i Legen. Jeg  
haaber, at jeres Kammerater dermed vil slutte op om jeres  
Trop, saa I kan blive mange.

Ogsaa Blaamejserne i *Nyborg* vilde gerne have Besøg  
af Rejsesekretæren, og en stor Flok stod opstillet ved  
Skoleporten og tog imod mig. Blaamejserne havde fine  
Arbejdsbøger, som de med Stolthed fremviste, og vi le-  
gede udmærket sammen. Saasnart Blaamejserne var gaaet,  
myldrede Spejderne ind — 67 ialt — jeg tror, det er det  
største Antal Spejdere, jeg endnu har holdt Tropsmøde  
med, men det var ikke svært at svinge den store Flok,  
for de var vant til at være mange. Der rører sig et godt  
og fornøjeligt Tropsliv i *Nyborg* — Humor mangler de  
bestemt ikke.

Og saa blev de sidste Møder holdt i *Ringe*. En lille  
Blaamejseflok holdt Møde om Eftermiddagen i Tropsfø-  
rens Have, og om Aftenen kom Spejderne. Desværre har  
Troppen ligget stille hen en Tid, men nu vil de ældste  
fordele Arbejdet og paa den Maade hjælpe Tropsføreren,  
og saa regner vi med, der kommer lidt mere Gang i *Ringe*  
Trop i Fremtiden.

Spejderskolens 25-Aars Fødselsdag blev det festlige  
Punktum for min Rejsesekretærtid, og jeg er meget tak-  
nemmelig for, at jeg fik den gode og uforglemmelige Op-  
levelse med.

Nu er jeg atter hjemme paa Korpskontoret i Odense  
og jeg synes jeg kender jer allesammen saa godt, og det  
bliver sikkert en stor Hjælp for mig i mit fremtidige Ar-  
bejde som Korpssekretær. Det er mit Haab, at de Erfa-  
ringer, jeg i det sidste Aar har høstet rundt om i Landet,  
maa blive til Gavn og Glæde for hele Korpset.

Jeg siger Spejderne *Tak*, fordi jeg fik derne gode  
Chance til at lære mit Land og Korps at kende -- og til  
alle jer, jeg har besøgt, siger jeg *Tak* for den gode Mod-  
tagelse, jeg overalt har faaet, og Tak for jeres Forstaelse  
og venlige Smil, *de* har hjulpet mig til at overvinde Van-  
skelighederne og til at gøre dette Aar til en god og spæn-  
dende Oplevelse for mig som Rejsesekretær.

Bo.



# Uddrag af Hede Divisionens Blad

Side op og Side ned kunde skrives om mine Oplevelser og Indtryk fra min Tur til Schweiz — men her maa jeg prøve at indskrænke mig.

Selve Rejsen gennem Tyskland var i sig selv en Oplevelse, men vi har jo alle hørt saa meget om de bombehærgede Byer, den sultende Befolkning, Børnene, der løber raabende langs Banelinien for at tigge Mad, at det vilde være omsonst at beskrive det her, man kan alligevel ikke forestille sig det, det maa ses og opleves. — Det var derfor en meget stor Overgang for os, da vi kom over Grænsen til Schweiz, og allerede paa Banegaarden saa store Vogne med Appelsiner, Cigaretter, Bananer, Chokolade (hvoraf forøvrigt meget var dansk) o. s. v. Butikkerne var for os to Danske noget nær et Paradis, vi følte os, som lige kommet ind med 3-Toget, stod og gloede med aaben Mund. — Naa, jeg maa nok indskrænke mig til at fortælle lidt om selve Lejren, en Førerlejr, som blev afholdt paa en tidligere Militærflyveplads i Wallis i de italienske Alper. Vi var ialt ca. 300, hvoraf ca. 20 Udlændinge. Vi laa kantonvis i nogle Telte, som var til at faa Mundvand af. Hver Kanton havde Latrin med rindende Vand, fornemt ikke? Men det var saare ligetil, simpelt hen bygget ud over Rhonefloden, som bruste lige forbi med en Fart, saa det var umuligt at bade i den. — Vi var delt i forskellige Arbejdsgrupper: Lejrliv, Livet i Skoven, Kukkene, Teaterkunst, Folkedansere, som jeg hørte til, o. s. v. Vi arbejdede i Grupperne fra Kl. 10 til 12 og 3 til

5. — Dagen begyndte Kl. 6½ og endte Kl. 22. Hver Aften havde vi Lejrbaal, enten kantonvis eller samlede, og jeg tænkte med lidt Vemod paa vore Lejrbaal herhjemme, som, hvor hyggelige de end kan være, dog for det meste bliver holdt, naar det er lyst. Dernede var det nemlig mørkt allerede Kl. 20½, og det var umaadelig skönt med Ildgnisterne mod den sorte stjernestrøede Himmel og mod Silhouetterne af Alperne, hvis sneklædte Tinder kort forinden havde frembudt den herligste Alpenglühn.

Jeg kom forøvrigt Alpetinder og Gletchere paa nærmere Hold. Med min Arbejdsgruppe gik jeg en Dag over Rhonegletcheren og klatrede en hel Dag i Fjeldene langt oven over Skovgrænsen. — Det var varmt, men skönt. Det, der vel gjorde størst Indtryk paa mig i Lejren, var en Gruppe Spejdere, som kaldtes Trods-alt-Spejdere. Det var Invalidere, som gik ved Krykker, sad i Rullestole og lignende. Deres Glæde over Naturen og de andres Opmærksomhed for, at de ikke skulde gaa Glip af noget, fik mig til at tænke paa, hvorfor vi ikke her i Danmark tog denne Gerning op. Jeg kom til at tænke paa, om dette egentlig ikke var Meningen med hele Spejderaanden, og at vi egentlig trængte til en Gang imellem at opofre os lidt for saadanne Stakler og forsøde deres Tilværelse lidt. Jeg tør paastaa, at skönt vi alle fik et stort Udbytte af Lejren og fik mange dejlige Minder med hjem, saa var det intet mod, hvad disse Trods-alt-Spejdere fik at leve videre paa.

Ane.

## TINKA GENNEM TYKT OG TYNDT



Ustandsølg der kaldes, paa de raske Spejderpi'er, de hvert Aar Frugter samle maa — nu ogsaa brugt Papir.



Og Tinka møder trofast op med samt en mægtig Kurv, hun samler og hun samler ret som en flittig Spurv.



Der er Papir af mange Slags — intet maa der spildes, endog af Skraldebatter der noget op kan pilles.



Her sidder Tinka hun sit Arbejd' ganske har forglemt, for tænk imellem Stumperne et Spejderblad var gemt.



# DET SAMFUND, VI LEVER I....

Sidste Gang hørte I lidt om vore forskellige Statsmyndigheder, og det var særlig Statsstyrets Opbygning Artiklen handlede om. For at fortsætte paa samme Linie maa denne — Danmark set ud fra et økonomisk Synspunkt — fortrinsvis omhandle de forskellige Pengeinstitutter og andre Sammenslutninger paa det økonomiske Omraade.

Naar man vil starte et Foretagende og ikke selv har Penge nok dertil, saa melder Spørgsmaalet sig: „Hvor faar jeg de Penge fra?“ Nutidens rige økonomiske Udvikling i de 2 sidste Menneskealdre har bevirket, at en Række forskellige Institutter er opstaaet for at hjælpe paa dette Omraade. Naar vi i det følgende omtaler nogle af dem, saa maa I ikke tro, at vi har dem alle med. Det økonomiske Liv er i stadig Udvikling og kræver flere og flere Former for Pengelaan.

Hvis man f. Eks. vil bygge et Boligkompleks eller en Fabriksvirksomhed, saa træder man i Forbindelse med en Bank for at søge om at faa den til at financiere Foretagendet. Pengene, som Banken skal bruge dertil, stammer dels fra private Indskud og dels fra Aktiekapital og Indtægter fra almindelige Bankforretninger.

Hvis nu Banken gaar med til Udlaanet, saa gør den det jo ikke uden Sikkerhed, d. v. s. den faar Part i den faste Ejendom. Naar saa Bygningen engang er færdig, trækker Banken sig tilbage. Den skal nu bruge Pengene til andre Investeringer. Man kan sige, at Bankerne paatager sig Begyndelsesrisikoen, men faar selvfølgelig ogsaa een i Forhold til de andre Udlaansinstitutioner større Rente.

Nu maa Bygherren saa søge et andet Sted hen for at faa Laan, og de Institutioner, der nu skal hjælpe ham, er Kredit- og Hypotekforeningen, der kan betragtes som en Samling af Laantagere; men Laanet ydes derfor paa en mærkelig indirekte Maade. Ejeren af Ejendommen overlader Foreningen et saa stort Antal Obligationer som svarer til Laanets Størrelse; men han faar ikke rede Penge. Derimod faar han overladt et tilsvarende Beløb i Kredit- og Hypotekforeningsobligationer, som han saa skal søge at faa solgt til en for ham fordelagtig Pris. Tilliden i Samfundet til disse Papirer er stor, og Kurserne er derfor ret konstante. Forskellen paa Kredit- og Hypotekforeninger kommer frem ved Spørgsmaalet om Sikkerhed, idet Kreditforeningen har en lavere Laanegrænse end Hypotekforeningen.

Sparekassen indestaar ogsaa i fast Ejendom. Sparerne har Krav paa at faa den størst mulige Sikkerhed for deres indsatte Penge, og Sparekassen laaner derfor kun ud, hvor der ingen Risiko er.

I Stedet for at taget et direkte Laan kan flere Mennesker slutte sig sammen i saakaldte Boligforeninger. Det er i de senere Aar blevet mere og mere almindeligt.

Paa samme Maade med Andelsforeningerne. Bønderne var ikke i Stand til at producere de fine og ensartede Varer, hvis ikke Mejerier og Slagterier kunde behandle Landbrugsprodukterne. Ud fra den Tanke opstod da Andelsmejerier og Andelsslagterier i forrige Aarhundrede. Deres Betydning for det danske Landbrug og for Landet i det hele er bekendt.

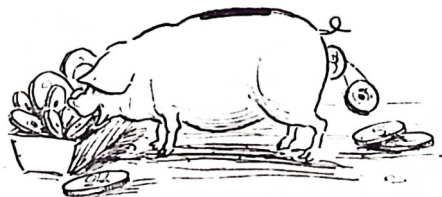
Nu, da vi er ved Landet, skal Brugsforeningerne lige nævnes. Det er især som Indkøbsforeninger, vi kender dem, d. v. s., at Forbrugerne har slaaet sig sammen og opkøber Varer. Bl. a. Forretningsavancen skal derved undgaas.

En anden meget vigtig Institution, som har vundet stor Udbredelse i Nutiden, er Aktieselskaberne. Renten til Bankerne kan jo blive saa stor paa Grund af Risikoen ved Foretagendet — ja, det kan endog være, at Banken ikke vil have noget med det at gøre. I saa Tilfælde kan Foretagendet kun gennemføres ved, at en Kreds af Mennesker hver yder sit Tilskud og paa Grund af den store Risiko kun hæfter med denne. Man er saa inde paa Aktieselskabsformen.

Vi har i det foregaaende omtalt, hvorledes en Privatmand skaffer sig Penge; men hvorledes faar nu Staten sine Midler? I har sikkert hørt jeres Far klage meget over Skatten. Som I maaske véd, skal man af de Penge, man tjener i Løbet af et Aar, betale en vis Del til offentlige Formaal, disse er dog ikke alene statslige men ogsaa kommunale. Der skal jo ogsaa bruges en Masse Penge til lokale Anliggender. I véd ogsaa godt, at der er paalagt Afgifter paa almindelige Varer, f. Eks. paa Tobak og Spiritus; ja, selv naar I gaar i Biografen, betaler I ogsaa Staten derfor. En væsentlig Indtægtskilde er iøvrigt ogsaa Tolden, som betales for Varer, der indføres i Landet.

Staten kan ikke, som nogle tror, forøge sine Indtægter ved en ubegrænset Trykning af Pengesedler i Nationalbanken. Resultatet vilde jo blot være en kolossal Prisstigning, og vi vilde efterhaanden komme ud i en frygtelig Inflation, som Samfundet i Længden ikke kunde klare. Staten kan derimod ved Udstedelse af Obligationer inddrage til sig nogle af de i Omsætningen værende Penge-midler.

*lille M.*





## 5 Korps i Thisted paa Hike

Selvfølgelig skulde der ogsaa være Hike i Aar. Stridsøksen blev gravet op efter at have været gemt paa en af Offentligheden ukendt Plads.

Følgende Stammer mødte paa Byens Samlingsplads Lørdag den 6. Septbr., K. F. U. K.-Spejderne, K. F. U. M.s U. A., F. D. F., Det Danske Spejderkorps og saa de blaa Pigespejdere, da Solen stod i Retning 255° (Kl. 17).

Vi marcherede rundt i Byen med Musik i Spidsen og endelig ned paa Banegaarden, hvor vi kørte til Todbøl med en Slæber. Herfra marcherede vi gennem Mosen til Søndergaard, hvor Drengene fik Logi, og Pigerne marcherede videre til Ulstrup, hvor de skulde sove. Den første Opgave lød: „Hvert Korps laver en Underholdning paa 10 Min.“ I Dybdahls gave Plantage havde vi et Lejrbaal, hvor Spejderne opførte deres Sketch under sønderrivende Bifald fra de 260 Deltagere. En af F. D. F.-Førerne sluttede Aftenen med Andagt. Vi skyndte os hjem for at komme i Køjs snarest muligt. Kl. 0,30 blev vi vækket og fo'r ud af Poserne. Vi sludrede om Kortskitse et Par Minutter, og endelig efter ½—1 Times Søgning fandt vi Graa Ørns Boplads. Her fik vi udleveret en Kortskitse uden Maalestok og Nordpil, som vi skulde gaa efter; der var ingen Patuljer, der gennemførte Turen, Tiden var for kort. Kl. 4 kom det sidste Hold ind.

Kl. 6 maatte vi op igen, vi havde heldigvis ikke glemt Humøret, selv om Fødderne var fulde af Vabler. Ved Graa Ørns Boplads startede vi i modsat Orden som den, vi kom ind til Startstedet i om Lørdagen.

Ved den første Post blev vi stillet overfor en Identifikationsopgave i Forbindelse med et Cykleuheld, næste Post var Afstandsbedømmelser, og videre gik det Slag i Slag med Korttegning, Nødhjælp, Baaltænding og Transport af et Baal 400 m. (4 Ptr. klarede Opgaven). Vi vadede gennem lave Stubmarker, under elektriske Hegn o. lign., fordi vi gik efter Kompasretninger; af andre Opgaver havde vi: Skitsetegning af Kirke, en Sporopgave, sy Knap i et Stykke Tøj, Knobopgave, og ved Nordentoft Bakke pjaskede vi gennem et Vandrør paa Mave og Ryg til en Flaskepost, uh, saa vaade vi blev. Efter en Teltrejsningsopgave gik Turen til Selstrup, hvor der var sket en Højspændingsulykke; bagefter gik det ud over de personlige Maal; til Slut fik vi 5 Spørgsmaal, og saa var Turen slut.

Vi marcherede saa ind i Byen, hvor Præmierne blev uddelt paa Storetorv. Nr. 1 blev Skovmændene fra I. Thisted, gule Spejdere. Nr. 2 „Os“ III. Thisted, blaa Spejdere, Nr. 3 „Holger Dankse“, F. D. F. Turn-out Præmien vandt „Valhalla“ III. Thisted blaa Spejdere, og Pladen for den bedste Trop gik til III. Thisted blaa Spejdere.

Efter en Mængde Tjikkelikker, Alle vivoer, Bravoer og Hurraraab skiltes de mange Deltagere efter en vellykket Tur.

V. 94.

## Beder Trop paa Norgestur

Søndag den 6. Juli drog 14 Spejdere afsted fra Beder Station med Norge som Maal.

Vi har i længere Tid korresponderet med en Trop i Eidswoll, 8 Mil Nord for Oslo, og tænk, saa inviterede vore norske Kammerater os til at være med dem 8 Dage i Kredslejr, svarende til dansk Divisionslejr.

Vi sejlede fra Frederikshavn til Oslo med Skibet „Frederikshavn“. en Sejlstur paa 13 Timer. Det stormede frygteligt, og vi led Søsygens Kvaler, indtil vi kom ind i Oslo Fjord, da var Søen rolig, og saa oplevede vi en meget skøn Solopgang, som gjorde Turen op gennem Fjorden til et saa betagende Syn, at der slet ikke kan gives Udtryk for det paa Papiret, det maa ses med egne Øjne. Kl. 7 Morgen, norsk Tid, naaede vi Oslo. 3 af vore norske Spejderkammerater var ved Bryggen for at tage imod os. Vi tog straks til Banegaarden og blev med Tog ført til Byen Lena og derfra med Rutebil til Lejren, ved Kapp paa Toten, tæt ved Søen Mjøsen. Sammen med 300 norske Spejdere havde vi saa 6 dejlige Dage med *straalende* Vejr, det regnede hver Dag. Vi begyndte hver Dag med Morgengymnastik og Flagparade med Hejsning af norsk og dansk Flag. Derefter Morgenmad, og saa havde vi en dejlig lang Formiddag, hvor vi, naar Vejret tillod det, spillede Haandbold eller andre Boldlege. Kl. 14 spiste vi Middag. Om Eftermiddagen gjorde vi Bekendtskab med Piger fra andre Troppe, med det Resultat, at vi nu har flere norske Spejdere at korrespondere med. Af og til gik vi Ture i Skoven lige ved, hvor der voksede Skovjordsbær og Blaabær i stor Mængde. Kl. 19 spiste vi Klemmer, tænk: overhovedet intet Rugbrød, kun Sigtebrød! Det var mærkeligt for os Danske, men for dem var det jo en Selvfølge. Kl. 20 samledes vi alle til Lejrbaal med forskellig Underholdning, hvor Sang var det mest dominerende. Kl. 22 lod Retræten, og der var Ro i Lejren. Den sidste Nat sov vi i Lade paa Grund af Regnen. Da var der bestemt ikke Ro Kl. 22. Lørdag Aften tog vi fra Lejren sammen med vore Pennevenner til deres Hjem i Eidswoll.

Om Søndagen besøgte vi Eidswollsbygningen og var en Tur paa Fjeldet i Lastbil. Mandag Morgen Kl. 9 rejste vi fra Eidswoll, og vore Venner fulgte os til Oslo, hvor vi tog Afsked med dem og takkede for deres store Gæstfrihed.





# JULEN 1947

Her er et lille Uddrag af de mange Idéer til Julegaver, som findes i Depotets Juleprisliste for 1948.

Har du faaet den hos din Forer?

## Smaa Gaver:

|                          |                |
|--------------------------|----------------|
| Knobbaand .....          | 0,85           |
| Etuie t/Medl. ....       | 0,70           |
| Cykelflag kun rede ..... | 1,25           |
| Pung .....               | 1,00 2,35 2,50 |
| m. m.                    |                |

## Andre Gaver:

|                                 |                |
|---------------------------------|----------------|
| Træskeer, udskaarne .....       | 4,50 5,00 5,50 |
| Træskeer, do. m/Treklover ..... | 4,50 5,00      |
| Brevpapir i Mapper .....        | 0,65 1,00 2,75 |
| Æskepost .....                  | 3,35           |
| Blokke, Kuverter, Kort m. m.    |                |

## Praktiske Gaver:

|                          |           |
|--------------------------|-----------|
| Stovler m/Træbunde ..... | 20,00     |
| Sokker .....             | 3,50 4,50 |
| Stoppegarn .....         | 0,12      |

## Dolke:

|              |                           |
|--------------|---------------------------|
| Dolke fra .. | 4,75 6,25 7,50 8,35 10,50 |
|              | 11,00 12,75 13,50         |

## Træspejdere:

Vi faar en helt ny „Sospejder“ foruden de 12 „gamle Modeller“  
Prisen bliver i Aar..... 2,25  
Men vi maa med det samme fortælle at først lidt ind i December vil Træspejderne være færdige

## Dagbøger, Fotoalbum og Mapper:

Vi faar flere nye Modeller i Dagbøger og Fotoalbum

## Bronceting:

|                                                    |                            |
|----------------------------------------------------|----------------------------|
| Askebægre .....                                    | 7,75 8,75 9,75 10,75 13,75 |
| Tændstiketuie .....                                | 6,75 10,00                 |
| Bægre, Bonbonniere, Lysestager, Bronceskaale m. m. |                            |

## Rygsække og Soveposer:

|                              |             |
|------------------------------|-------------|
| Mejsrygsække .....           | 32,50 35,50 |
| Hvide Uldfiltsoveposer ..... | 34,50       |
| m. m.                        |             |

## Lejrudstyr:

|                                              |           |
|----------------------------------------------|-----------|
| Krus .....                                   | 1,25      |
| Tallerkener, dyb, flad. ....                 | 3,30      |
| Sejldugsvandfade og Sejldugsvandspande ..... | 3,50 4,00 |
| m. m.                                        |           |

## Vandre- og Korttasker:

|                                                     |       |
|-----------------------------------------------------|-------|
| Tværsække, graa m/blaa Læderremme og Gjordrem ..... | 12,50 |
| m. m.                                               |       |

## Bøger og lign.:

|                                  |      |
|----------------------------------|------|
| Husk, vi skal alle i Aar have:   |      |
| Pigespejderlommebogen 1948 ..... | 2,25 |
| Kalenderen 1948 .....            | 1,50 |
| Spejderjul .....                 | 1,00 |
| m. m.                            |      |

## Julekort:

|                            |      |
|----------------------------|------|
| 6 nye Tinka Julekort ..... | 0,60 |
| Andre Julekort 3 Stk. .... | 0,25 |

*Pigespejderdepotet* . LUNDSGADE 6 . KØBENHAVN Ø

## Det danske Pigespejderkorps' Adresser

### KORPSRAADETS FORMAND

Overlæge P. Guildal, Vesterled 29, København Ø.

### BESTYRELSENS FORMAND

Fru Suzanne Lassen, Nyhavn 63, København K.

### SPEJDERCHEF

Fru Hanna Holmblad Lund, Korpskontoret, Læssøegade 199, Odense. Telf. 7104. Postgiro 86000.

### SOUSCHEF

Frk. Märta Stjernswärd, Lundsgade 6, København Ø.

### REDAKTION AF „PIGESPEJDERNE“

Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup, hvortil alle Bladbidrag sendes inden den 5. i hver Maaned, hvis de skal naa at komme i Betragtning i det først udkommende Blad.

### INTERNATIONAL COMMISSIONER

Komtesse Naka Haugwitz, Spejderskolen, Korinth.

### POSTBOX

Fru Ellen From Petersen, Stationen, Maalov.

### PIGESPEJDERDEPOTET OG KONTOR I KØBENHAVN

Lundsgade 6, København Ø. Telf. Øbro 8383.  
Postgiro 40673. Korpssets: 38427.

### REDAKTION AF FØRERBLADET

Læssøegade 199, Odense. Postgiro 33633. Alle Bidrag til Bladet sendes inden den 25. i Maaned for at kunne komme med i det først udkommende Blad.

\* \* \*

REDAKTION: Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup.

ADMINISTRATION: Bladkontingent sendes til „Pigespejderne“, Fru Anne Marie Larsen, Vestergade 30, Odense. Postgiro 36302.

„PIGESPEJDERNE“ kan ogsaa bestilles gennem Postvæsenet og koster Kr. 4,00 pr. Aar.

EKSPEDITION og TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til Postvæsenet den 27. November 1947

11.9.47